

РЕШЕНИЕ

№ 3081

гр. София, 08.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 17.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **6107** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 215, ал. 1 от ЗУТ.

Ц. С. З. обжалва Заповед № ДК-02-ЮЗР-170/13.05.2011 г. на началника на РДНСК – Югозападен район.

Ответникът и заинтересованите страни А. Д. З. и Е. Д. З. не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованите страни Н. П. Л. и Г. Е. Ц. отричат основателността на оспорването.

Жалбата е допустима, но неоснователна.

1. Предмет на обжалваната заповед, издадена на основание чл. 225, ал. 1 и чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, е нареденото премахване на строеж „плътна ограда” в УПИ VIII-58,59, кв. 18 по плана на [населено място], собственост на оспорващата и заинтересованите страни А. З. и Е. З.. Административният орган е определил строежа за незаконен като осъществен без строителни книжа. В заповедта са възприети установяванията на служители на сектор „С.” при РДНСК – Югозападен район, обективирани в констативен акт № С6-143-11 от 17.03.2011 г. Според проверяващите строежът, извършен през 2000 г., представлява плътна ограда с височина 2,2 м. и дължина около 19 м.; конструкцията е от ивични основи, стоманобетонени колони, обрамчени с пояс, като между колоните е изпълнена тухлена зидария.

2. Оградата с индивидуализираните от органите на ДНСК признаци се субсумира в понятието за строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Жалбоподателката дори и не твърди за него да е издавано разрешение за строеж, дължимо на общо основание

според чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, а при отсъствието му строежът е квалифициран правилно от материално-правна страна като незаконен в хипотезата на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Поради това и правомощието да се разпорежи премахването му е упражнено законосъобразно.

3. Неоснователен е единственият довод в жалбата за противоречие на заповедта с чл. 147, ал. 1, т. 7 от ЗУТ. Противно на това становище, за оградите от предвидената в разпоредбата категория също е изискуемо разрешение за строеж, но одобряването на инвестиционен проект не е елемент от фактическия състав по издаването му. Без правно значение е и релевираното обстоятелство, че строежът е започнат през 2000 г. – търпимостта му по § 16, ал. 3 от ПР на ЗУТ като изключващ премахването факт е противопоставима в случай, че той е бил деклариран пред одобряващите органи в 6-месечен срок от обнародването на закона, за което оспорващата не е представила доказателства.

4. Служебната проверка по чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК не констатира други основания за отмяна на обжалвания административен акт.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването, воден от което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. С. З. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-170/13.05.2011 г. на началника на РДНСК – Югозападен район.

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: